

Legyen az RT-nek magyar adása!

– Lovas István nyílt levele
Vlagyimir Putyinhoz –

Nyílt levél Vlagyimir Putyinhoz, Oroszország elnökéhez
Tárgy: Legyen az RT-nek magyar adása!

Tisztelt Elnök Úr!

Egészen biztos, hogy ez a levél nem jut el Önhez. Ezért megkértem valakit, hogy az ebben szereplő gondolatot továbbítsa azoknak, akik azt egyetértés esetén meg tudnák valósítani és ennek során nyilván kikérnék véleményét.

Ez pedig az, hogy az RT, korábban Russia Today (az angol, spanyol és arab nyelven sugárzó globális orosz műholdas és kábeltévé) indítsa el magyar nyelvű adását is.

Tudom, hogy ez nevetségesen hangzik az előbb említett nyelveken elérhető nézők számára képest, de Magyarországnak különleges súlya van, amit mutat az is, hogy a nemzetközi sajtó mekkora figyelmet szentel a nem egészen 10 milliós országunknak. Talán nem véletlen, hogy a Euronews nem sugároz műsort a 23 milliós Romániának, de magyar adása van, amely kevésbé különbözik a magyarországi balliberális tévéadók által követett műsorfilozófiától és –politikától, mint egymástól az orosz és a finn vodka. /Az előbbi jobb./

Amikor 1984-től 1990 elejéig a Szabad Európa Rádió/Szabadság Rádió müncheni központjában dolgoztam, az amerikai kongresszus felügyelete alatt dolgozó adó minden alkalmazottja egy olyan bejáraton ment be a belső folyosókra, amely fölött az ENSZ emberjogi kartája 19. cikkelyének szövege volt olvasható. E szerint mindenkinek jogában áll „a határoktól függetlenül bármilyen médiumon át információt keresni, kapni és tovább adni”.

E 19. cikkelyt ma a „demokratikus” Európa súlyosan megsérti, miközben ezt az Európai Unió sohasem kifogásolja. Beleértve az Európai Parlament választott gyáva képviselőit, akiknek ez kutya kötelességük lenne.

Néhány példa: Európában (és nem egy latin-amerikai országban) nem fogható a libanoni al-Manar televízió, mint ahogyan az iráni Press TV kitűnő, tárgyilagos, műholdon át sugárzott angol nyelvű adása sem. (Aki ezekre kíváncsi, természetesen interneten láthatja őket: ezt az elérést még nem tiltották be.)

A brutális elhallgattatás ellen eddig nem hallottuk a „független”, nem kormányzati szervezetek tiltakozását sem. Kivétel tudomásom szerint csak a világ legnagyobb újságíró szervezete, a Nemzetközi Újságíró Szövetség volt. A szovjet időkben a SZER/SZR adásait még csak zavarták, de nem szüntették meg. A mai nyugati „demokráciák” már nem annyira kényesek.

A szabad szótól rettegnek. Ezt nem egyszer személyesen is megtapasztaltam.

2002-ben, a balliberálisok győzelme után a kormány egy maffiózóval összefogva tiltott le egy nagy nézettségnek örvendő tévé-műsort, a Sajtóklubot. Tagjait fizikai likvidálással fenyegették, a balliberális média tagjai örvendezése közepette. A nyugati vagy magyarországi „jogvédők” hallgattak.

Amikor pedig az év szeptemberében az ausztriai Szentmargitbánya kőfejtőjének parkolójában kívántunk rendkívüli „Sajtóklub”-ot tartani, azt osztrák oldalról tiltották le, miközben az oda igyekvő, és a betiltásról nem tudó több ezer magyart a budapesti kormány kérésére keleti csürheként terelték vissza az osztrák határőrök. A jobboldali kormányok idején még a mézesbödön fenekén is antiszemita foltokat vizionáló, a sajtószabadságért ilyenkor a vonaglássig aggódó Paul Lendvai nevű ausztriai újságíró a Népszabadságon át nyugtatgatta a budapesti szocialista-szabaddemokrata kormányt és népét, hogy az osztrák kormány megghiúsítaná azt a terünetet, hogy egy szabad rádióadót működtessünk osztrák földről az FM frekvencián.

Egy magyarul szóló RT-nek földrengésszerű hatása lenne. Nem véletlen, hogy Orbán Viktor magyar miniszterelnök

köt a napokban Önhez hasonlító Clinton elnök (Orbán „putyinozni”, mint nyilván tudja, negatívum és egyfajta kötelező kúr a nyugati sajtóban) volt tanácsadója, Charles Gati Mark Palmer volt budapesti amerikai nagykövettel és az EBESZ volt szabaddemokrata sajtócézárával, Haraszi Miklóssal 2012 februárjában a Washington Postban írt közös kiáltványukban sürgették a Prágában működő Szabad Európa Rádió magyar adásának újraindítását. Azaz amerikai állami propagandát akartak sugározni. Mely ötletük csupán azért nem valósult meg, mert elfelejtették, manapság senki nem hallgat rövidhullámú adókat. Ha viszont megvalósult volna más formában, igen gyér hallgatottsága lett volna, mert ugyanazt ismételtette volna, mint a megszállhatatlan magyarországi liberális médium.

Annál inkább néznék az RT remekbeszabott műsorait úgy, hogy abban a magyar nyelven sugárzott angol törzsanyag mellett eredeti, magyar anyagokat is adnának.

Ma az RT – az Egyesült Államokban a BBC után második legnézettebb nem amerikai tévéállomás – főként tárgyilagossága és egy friss nézőpont megjelenítése miatt messze jobb az előbb említett angol kormányzati adónál, amely ugyanarra a kaptafára jár, mint a világ tucatnyi globális nyugati tévécsatornája.

Finanszírozni egy ilyen adót Önöknek semmiség lenne, főként úgy, hogy még egy picit megemelnék a földgáz árát azon országoknak, amelyek a leghangosabban kiabálnak országa elleni szankciókért.

Tisztelettel,

Lovas István

(Forrás: Facebook: <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=562743770519879&set=a.11840527495373.14115.100003527841525&type=1&theater>)

Bayer Zsolt:

Viking lóvé

Legelőszőr is azt szögezzük le, hogy viking barátaink nem jótékonyaságból küldik nekünk a pénzüket.

Nem arról van szó, hogy a norvég kormány és a norvég adófizető végtelen emberbaráti szeretettel vezérelve kelet-közép-európai civilszervezeteket támogatnak. Hanem miről is van szó? Arról, hogy Norvégia nem tagja az EU-nak. Azért nem tagja az EU-nak, mert nem akar a tagja lenni. Azért nem akar a tagja lenni, mert kölajkincse végett ma ő a leggazdagabb ország Európában, és nincs kedve ezen státusából következően iszonyatosan sok pénzt betenni az EU közös kasszájába. Nincs kedve elveszíteni saját pénzét, és még egy csomó dologhoz nincsen kedve, ami lássuk be, érthető.

Ugyanakkor ahhoz módfelett nagy kedve van, hogy nem EU-tagállamként mégis élvezze az EU-tagság összes gazdasági-pénzügyi előnyét. Leginkább a szabad kereskedelmet és a vámmentességet.

Nos, a vikingek megkapták az EU-tól ezt a lehetőséget. Ezért cserébe az EU kikötötte, hogy a norvég kormány köteles adófizetői pénzéből bizonyos összeget a felzárkózó országoknak juttatni civilszervezeten keresztül.

Mondják, hogy amikor Kosztolányi Dezső megírta szerencsétlen, nagyon-nagyon csúnya hűgáról a Hűgomat a bánat eljegyezte című versét, akkor Karinthy halkan a következő megjegyzést tette: „Igen... És a bánat kötötte a rosszabb alkat...” Nos, pontosan ez a helyzet a vikingekkel kötött alkuvál az EU szempontjából. A vikingeknek éri meg nagyon, hogy némi aprópénzért élvezzék az EU-val való szabad kereskedelem összes előnyét. Ezt pedig azért jó tudni, mert a Budapestre akkreditált norvég nagykövet meg mindenféle norvég miniszter könnyes szemmel, önnön jóságától elérzékenyülve szokott értekezni ezekről a pénzekről. Tehát szögezzük le – egy felülmúlhatatlan klasszikust idézve –, hogy jóté-

konykodnak a norvégok mivelünk? Egy lószart mama! Egyszerűen teljesítik egy számukra egyoldalúan nagyon kedvező megállapodás feltételeit.

Ha ezzel tisztában vagyunk, nézzünk még egy tényre: Magyarországon ma körülbelül nyolcvanezer civil egyesület működik. Mondom nyolcvanezer! Ezek nagyjából fele egyesület, másik fele alapítvány. Ahol – hál’ istennek – nyolcvanezer civil egyesület működik, ott nem elegáns arról beszélni, hogy a kormány éppen megöli a civil világot, csak azért, mert éppen két-három egyesületet vizsgálat alá vonnak. Aki ezt mondja, és ezzel kürtöli tele a világot, továbbá volt és jelenlegi amerikai elnökök amúgy az egészről semmit nem tudó fejét, az egyfelől politikai érdekei mentén hazudozik, másrészt egy hülye.

S hogy miért „támadja” a kormány a norvég pénzeket szétosztó Ökotárs Alapítványt és csatolt részeit? Azért, mert nevezett alapítványoknál visszaélések alapos gyanúja merült fel. Nevezett alapítványoknál az alapos gyanú szerint törvénytelenségeket követtek el. Mondok mindjárt kettőt, a gyanú szerint: tiltott hitelezési tevékenységet folytattak (egymásnak adogattak kölcsön lóvét, ezt pedig a magyar törvények értelmében nem tehetik), másrészt költségvetési csalást követtek el (duplán számolták el a pénzeket).

Ez az alaphelyzet. De erről senki sem beszél, természetesen. Csak arról hazudoznak, hogy a magyar kormány meg akarja fojtani a civil világot, mert a magyar kormány diktatúrát épít.

Ezt óhajtotta mondani egy volt és a jelenlegi amerikai elnök is, bár az amerikai nagykövetség ügyvivője

utólag cáfolta a politikai nyomásgyakorlást. Mint mondtam, csak barátok közötti beszélgetésről van szó. Aha... Így mindjárt más.

De azért ennek ellenére azt is szögezzük le, hogy Barack Obama a Clinton Alapítvány rendezvényén úgy emlegette a magyar civil világ kormány általi végzálását, úgy helyezte Magyarországot egy sorba Kínával és Egyiptommal, hogy amúgy az Egyesült Államokban törvény tiltja az ilyen típusú finanszírozást! Ugyanis az Egyesült Államok nemzetbiztonsági kockázatot lát és sejt minden ilyen típusú, külföldről érkező finanszírozás mögött.

Az amerikai elnök olyasmi miatt „szólt be” Magyarországnak, ami saját hazájában törvény által tiltott tevékenységnek számít.

Ha azt mondjuk, nem elegáns ez így, elnök úr, elég finomak voltunk? Esetleg egy coki még belefér, ügyvivő úr? Arról nem is beszélve, hogy önök egy folyamatosan lévő nyomozást kommentálnak, ráadásul hazug módon, politikai célok által vezérelve. És ezt odahaza szintúgy nem tehetné meg.

Ugyhogy a legközelebbi Békemenet során szerintem el-sétálunk a maguk követsége elé is. Hogy érezzék a törődést. Addig is mélységesen szégyelljék magukat.

Ja, hogy el ne felejtsem! A Brookings Intézet (nagyon nem jobbos ám!) felmérést készített arról, mely milliárdosok vannak a legnagyobb hatással a politikára. Már azok közül, akik erre használják pénzüket. Képzeljék el, a második helyen Soros György áll. Nahát! Ki hitte volna! És képzeljék el, Soros György a lehető legszorosabb kapcsolatban áll a norvég pénzekkel, szerte a világban. Hogy mik nem vannak...

Magyar Hírlap – 2014.09.27.

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929
Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stöffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.
A szerkesztőség postacímje: Európai Idő, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1.. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com
A kiadó Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV30000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE. Főkönyvvitel: Illyés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó.
Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: EI-KIA Kft. Nyomda: Tipotex Nyomda – Brassó

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlen tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.